

af og til, at man fra Oppositionen kritiserer Regeringens egenmægtige Optræden; saa burde man dog virkelig i et Forhold som dette i høj Grad paaskønne, at Ministeren viser et særligt Hensyn til Rigsdagen, idet han ønsker, at den skal være med til disse Undersøgelser og Overvejelser.

A. C. Meyer: Naar jeg indtrængende vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag, er det, fordi det, der er i Øjeblikket, er det værste af alt, der kan være, og naar man vil bort fra det værste, maa man dog gribe til noget, der efter ens Mening er bedre. I den Betænkning, der afgaves, da det kongelige Teaters Forhold sidst beskæftigede Tinget, stod der det Ord Dekadence, og dette Ord har staaet uimodsaagt. Det er utvivlsomt, at der er en Dekadence, paa hvilken man søger at raade Bod, men paa hvilken der ikke kan raades Bod, før det kongelige Teater kommer ind i nye Forhold. Under disse Forhold er Prisen paa de to Ejendomme, selv om den muligvis er for høj, for mig ingenlunde afgørende; det er et forholdsvis mindre Spørgsmaal, end det Spørgsmaal, som ogsaa ligger for, om det kongelige Teaters Drift. Naar den højtærede Minister har foreslaaet et Udvalg delvis sammensat af Rigsdagsmænd og sagkyndige, anser jeg dette for en ret naturlig Ordning, thi man vil dog vel ikke forlange, at det skal gaa med den højtærede Undervisningsminister ligesom med Jupiter, af hvis Hoved Pallas Athene sprang frem i fuld Rustning. Vil man mene, at den højtærede Undervisningsminister virkelig i sit Hoved har en fuldt færdig Plan, om hvilken han ikke behøver at spørge nogen som helst? Jeg synes, det er ret hensynsfuldt af Ministeren at begære baade sagkyndiges og Rigsdagsmænds Mening om dette Spørgsmaal. Og at dette er en Kommission, kan jeg ikke erkende. Det er et Udvalg, til hvilket Ministeren henvender sig for at faa at vide, hvordan den frentidige Ordning af det kongelige Teaters Forhold skal være, og det synes jeg, som sagt, er en meget naturlig Fremgangsmaade. Jeg skal derfor atter anbefale

ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Pitzner: At der er Ejendomme, og mange Ejendomme i København, der skal den Vej, som det ærede Medlem Hr. Rode siger, nemlig ned med den Leje, som for Tiden betales af Lejlighederne, er ganske givet; men jeg tror, man kan sige, at lige saa givet er det, at Ejendomme med den Beliggenhed, som disse to Ejendomme har, staar overfor det modsatte. Deres Beliggenhed er saadan, at Lejen ikke vil gaa ned, men snarere gaa op. Paa den anden Side vil jeg gerne indrømme, at Prisen paa disse Ejendomme i og for sig er for høj; men Priserne paa Ejendomme som paa mangt og meget andet afhænger jo af Efterspørgselen, og det er ganske lige til, at at naar en eller anden skal have en bestemt Ejendom til et bestemt Formaal, saa sætter dette Prisen paa Ejendommen. Jeg gentager, at Prisen i og for sig er for høj i Forhold til Lejeindtægten nu og ogsaa i Forhold til den Lejeindtægt, jeg mener skulde blive noget stigende for disse Ejendomme, men deres Beliggenhed gør, at hvis vi vil have dem, vil det være vanskeligt at faa Prisen sat ned. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Rode: Den ærede sidste Taler har paa sædvanlig sagkyndig Maade godtgjort, hvordan Forholdet her er, nemlig dette, at den højtærede Undervisningsministers Efterspørgsel efter disse Ejendomme har bragt dem op i en Pris, som er langt over deres Værdi. Jeg vil derfor tilraade, at vi foreløbig standser denne Efterspørgsel for at bringe Ejendommene ned i deres rette Værdi.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 103 Stemmer mod 11.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.